

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzo 30.07 2000 Nr 24 (234)

*Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!*

LIST OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II DO OSÓB W PODESZŁYM WIEKU

*Do moich Braci i Sióstr
- ludzi w podeszłym wieku
c.d.*

Gdy zatem zbliża się kres obecnego wieku i tysiąclecia i świta już nową epoką w dziejach ludzkości, ze wzruszeniem podejmujemy refleksję nad rzeczywistością czasu, który tak szybko przemija, nie po to jednak, aby poddać się bezwolnie nieubłaganemu losowi, ale by w pełni wykorzystać lata, które będzie nam jeszcze dane przeżyć.

Jesień życia

5. Czym jest starość? Czasem mówi się o niej jako o *jesieni życia* - tak pisał już Ciceron - przez analogię do pór roku, następujących kolejno po sobie w życiu przyrody. Widzimy, jak w ciągu roku zmienia się otaczający nas świat, gdy patrzymy na góry i równiny, pola i doliny, lasy, rośliny i drzewa. Istnieje bliskie podobieństwo między rytмами biologicznymi człowieka a cyklami życia przyrody, której i on jest częścią.

Zarazem jednak człowiek różni się od całej otaczającej go rzeczywistości, ponieważ jest osobą. Ukształtowany na obraz i podobieństwo Boże, jest świadomym i odpowiedzialnym podmiotem. Także jednak w wymiarze duchowym jego życie składa się z kolejnych etapów, które również szybko przemijają. Św. Efreń Syryjczyk chętnie porównywał życie do palców jednej ręki, pragnąc przez to ukazać, że jest ono krótkie jak rozpiętość dłoni, a zarazem, że kolejne jego etapy różnią się od siebie niczym poszczególne palce, symbolizujące «pięć stopni, po których wspina się człowiek».

Jeżeli zatem dzieciństwo i młodość są czasem, w którym człowiek stopniowo uczy się swojego człowieczeństwa, rozpoznaje swoje możliwości, poniekąd tworzy projekt życia, który będzie realizował w wieku dojrzałym, to i starość nie jest pozbawiona szczególnej wartości, ponieważ - jak zauważa św. Hieronim - «łagodząc namiętności pomnaża mądrość i służy dojrzałszymi radami». W pewnym sensie jest to czas szczególnie nacechowany mądrością, którą zwykle przynoszą z sobą lata doświadczeń, jako że «czas jest znakomitym nauczycielem». Powszechnie znane są też słowa, którymi modli się Psalmista: «Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy osiągnęli mądrość serca» (Ps. 90[89],12).

DOM PEŁEN SERCA

James C. Dobson

Przed najważniejszym dniem w życiu

Mój przyjaciel, dr Archibald Hart, psycholog i autor wielu książek, uważa, że narzeczeni powinni przemyśleć pewne rzeczy, zanim staną na ślubnym kobiercu. Jest to konieczne, choćby z tego względu, że partnerzy nie zawsze ujawniają swoje skryte oczekiwania wobec siebie i często dopiero po ślubie okazuje się, jak bardzo różniły się ich wizje małżeństwa. Grozi to nieuchronnym konfliktem sprzecznych potrzeb i racji. O wiele lepiej przemyśleć i przedyskutować dzielące partnerów kwestie w okresie przedmałżeńskim niż później, kiedy żal i wrogość zawiedzionych małżonków utrudniają poszukiwanie racjonalnego kompromisu.

Oto pytania, jakie dr Hart stawia kandydatom na małżonków:

W jaki sposób opisalibyście państwo osobę waszego współmałżonka, zakładając, że jest to osoba zupełnie mi nie znana?

Czy uważacie, że wasz partner powinien się zmienić, a jeśli tak, to pod jakim względem?

Jakie są główne cele, do których chcielibyście dążyć razem w waszym związku?

Czy już wiecie, w jaki sposób będziecie opłacać wasze rachunki po zakończeniu miodowego miesiąca?

Trudne pytania? No pewnie. Ale jeśli narzeczeni nie dogadają się w tych kwestiach przed weselem, to będą one przedmiotem groźnych sporów jeszcze długo po ślubie.

Dlatego apeluję, aby poważnie traktować tę formę przygotowania, jaką jest kurs przedmałżeński.

List Ojca Św. c.d.

Ludzie starzy w Piśmie Świętym

6. «Młodość jak zorza poranna szybko przemija» -powiada Kohelet (11,10). Biblia nie waha się mówić otwarcie - czasem nawet ze śmiałym realizmem - o nie trwałości życia i o nieublaganym upływie czasu:

«Marność nad marnościami (...) marność nad marnościami - wszystko marność»

(Koh 1,2): ktoś nie słyszał tego surowego napomnienia starożytnego Mędrca? Najlepiej rozumiemy je my, ludzie starzy, nauczeni doświadczeniem.

Mimo tego wolnego od złudzeń realizmu Pismo Święte zachowuje bardzo pozytywną wizję wartości życia. Człowiek niezmiennie jest stworzony «na obraz Boży» (por. Rdz 1,26), a każdy wiek ma swoje zalety i zadania. Słowo Boże mówi wręcz z wielkim poważaniem o podeszłym wieku, tak że długowieczność jest postrzegana jako znak Bożej łaskawości (por. Rdz 11,10-32). W przypadku Abrahama - którego starość ukazana zostaje jako przywilej - ta łaskawość przybiera postać obietnicy: «Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozślawię: staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi» (Rdz 12,2-3). Jego żona Sara jest świadoma swojej fizycznej starości, ale właśnie ta niemoc przekwitłego już ciała pozwala jej doświadczyć mocy Boga, który przewyższa ludzką słabość.

Stary jest Mojżesz, gdy Bóg powierza mu misję wyprowadzenia ludu wybranego z Egiptu. Z mandatu Bożego dokonuje wielkich dzieł w służbie Izraela nie w latach młodości, ale w podeszłym wieku. Spośród innych postaci starców chciałbym wymienić Tobiasza, który z pokorą i odwagą stara się przestrzegać prawa Bożego, wspomagać potrzebujących i cierpliwie znosić ślepotę aż do chwili, gdy doznaje uzdrowienia za sprawą anioła posłanego przez Boga (por. Tb 1-2); na koniec wspomnijmy Eleazara, którego męczeństwo jest świadectwem niezwyklej ofiarności i mięstwa (por. 2 Mc 6,18-31). c.d.n.

Dziś tj. 30.07.2000 r NIE-

DZIELA 17 zw. □ Dziś

o godz. 17⁰⁰ Nabożeństwo

Różańcowe w intencji Misji

Parafialnych. □ We wtorek Msza św. o godz.

7³⁰ rano. □ W środę 2,08 możliwość zyska-

nia odpustu zupełnego „Porciunkuli” □ W

tym tygodniu przypada pierwszy czwartek,

pierwszy piątek i pierwsza sobota. Spowiedź

we czwartek i piątek od godz. 18⁰⁰ a o godz.

19⁰⁰ Msza św. □ W piątek po godz 8⁰⁰ od-

wiedzam chorych □ W przyszłą niedzielę 6,08

Święto Przemienienia Pańskiego. U nas od-

pust NMP Królowej Aniołów. Już od godz.

7³⁰ okazja do spowiedzi, Suma o godz. 11⁰⁰

którą odprawi i kazanie wygłosi Ks. Prałat Ta-

deusz Szetela z Krosna. UWAGA ! Sierpień

miesiąc modlitwy o trzeźwość Narodu. Wie-

rzę, że nasza piękna tradycja sierpniowych

Apeli Jasnogórskich z modlitwą różańcową

nie upadnie, z tym, że w tym roku Wielkiego

Jubileuszu jeszcze radośniej będziemy się

gromadzili, łącząc z modlitwą o trzeźwość,

modlitwy w intencji Misji Parafialnych. Msze

św. w środę i sobotę o godz. 20³⁰ a później

Apel.

Chrzest św. jest : *namaszczeniem* - ponieważ

jest święty i królewski (a królów się namasz-

cza); *oświeceniem* - ponieważ jest jaśnieją-

cym światłem; *szatą* - ponieważ zakrywa

nasz wstyd; *obmyciem* - ponieważ oczysz-

cza; *pieczęcią* - ponieważ strze-

że nas i jest znakiem panowa-

nia Boga. W tym tygodniu za

łaskę chrztu św. dziękują :

1.08 Kacper Piotrowski; 2.08

Rudolf Czelniaak, Paweł Zbo-

rowski; 3.08 Barbara Czelniaak;

4.08 Tadeusz Biały, Urszula

Spiech; 6.08 Anna Bogacz, Piotr Szczurek.

Malżeństwo- Pismo święte stwierdza, że

mężczyzna i kobieta zostali stworzeni wza-

jemnie dla siebie: „ Nie jest dobrze, żeby

mężczyzna był sam”. Bóg daje mu niewia-

stę, „ciało z jego ciała”, to znaczy

istotę równą mu i bliską, jako „

pomoc przychodzącą od Pana”. „

Za łaskę sakramentu małżeń-

stwa dziękują w rocznicę jego

zawarcia: 31.07 Teresa i Zyg-

munt Stadnicki; 4.08 Edyta i

Wojciech Kolanko; 6.08 Beata i Marek

Uliasz

Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bo-

giem , ale nie są jeszcze całkowicie oczysz-

czeni, chociaż są już pewni swego zbawienia

wiecznego, przechodzą po śmierci

oczyszczenie, by uzyskać świętość

konieczną do wejścia do radości

Boga. **W rocznicę śmierci pole-**

camy Miłosierdziu Bożemu du-

szę wiernych : 31.07 +Wacław

Klukoje, +Ignacy Longawa; 1.08

+Stefania Bek; 4.08 +Katarzyna Czaja; 5.08

+Andrzej Szwaś; 6.08 +Katarzyna Zborow-

ska ; *Wieczny odpoczywanie racz im dać*

Panie!

Msze św. 1. pon. 31.07 +Jadwiga Kro-

wicka. 2. wt. 1.08 Zofia Szydło 3. śr.

2.08 + Tomasz, Helena i Maria Longa-

wa 4. czw. 3.08 +Anna, Karolina, Fran-

ciszek i Michał Przybyła 5. piąt. 4.08

+Konstancja i Mateusz Piotrowski 6.

sob. 6.08 + Andrzej Szwaś 7. n. 7.08

+Franciszka i Jakub Piotrowski

Zapowiedź przedślubna

Mariusz Piotr Dubis s. Aleksandra i

Haliny Knopik ur. 10.05. 1975 r. w Mili-

czu. st. wolnego zam. w Wietrznie i

Katarzyna Dudzik c. Dzdzisława i Bar-

bary Lisowskiej ur. 20.11.1976 r w Kiel-

cach st. wolnego. zam. w Jaśliskach

Zapow. II - 30.07.2000

Przez chrztu świętego wielki dar, dzieckiem uczynił

nas Bóg, bez naszych zasług ! Jemu Chwała na

wieki.

W dniu 23.07.2000, przez łaskę chrztu

świętego stała się dzieckiem Bożym

Dominika Maria Król c. Mariu-

sza i Grażyny Nawrockiej.

Dominiko, z radością przyjmujemy Cię

do naszej wspólnoty parafialnej, byś ra-

zem z nami szła drogą zbawienia.

ODPUSTY W ROKU JUBILEUSZOWYM 2000

W Liście Apostolskim Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente” wydanym w związku z Jubileuszem Roku 2000, Ojciec Święty nawiązując do słów proroka Izajasza o „obwoławaniu roku łaski od Pana” kieruje do wszystkich ludzi słowa: „Jubileusz jest dla Kościoła takim właśnie rokiem łaski, rokiem odpuszczenia grzechów, a także kar za grzechy, rokiem pojednania między zwaśnionymi i rokiem wielorakich nawróceń, rokiem pokuty sakramentalnej i pozasakramentalnej”. Następnie Ojciec Święty stwierdza, że: „Tradycja lat jubileuszowych jest w szczególny sposób związana z udzielaniem odpustów i to bardziej szczodrych odpustów niż w innych latach...”

ROZPORZĄDZENIA DOTYCZĄCE UZYSKANIA ODPUSTU JUBILEUSZOWEGO

Zgodnie z wolą Ojca Świętego, którą wyraził w Bulli ogłaszającej Wielki Jubileusz Roku 2000, Penitencjaria Apostolska, działając na mocy uprawnień udzielonych jej przez samego Papieża, wydaje niniejsze rozporządzenia regulujące uzyskiwanie odpustu jubileuszowego.

Wszyscy wierni odpowiednio przygotowani mogą przez cały okres trwania Jubileuszu korzystać obficie z daru odpustu, stosując się do poniższych przepisów.

W związku z tym, że odpusty udzielane zarówno w formie ogólnej, jak i na podstawie specjalnego reskryptu, pozostają w mocy podczas Wielkiego Jubileuszu, należy przypomnieć, iż odpust jubileuszowy można ofiarować za dusze zmarłych; taka ofiara jest bardzo wartościowym aktem nadprzyrodzonego miłosierdzia, możliwym dzięki więzi, jaka w Mistycznym Ciele Chrystusa jednoczy wiernych pielgrzymujących jeszcze po ziemi z tymi, którzy zakończyli już swoją doczesną wędrówkę. W Roku jubileuszowym pozostaje także w mocy zasada, że odpust zupełny można uzyskać tylko raz w ciągu dnia.

Zwienieniem Jubileuszu jest spotkanie z Bogiem Ojcem za pośrednictwem Chrystusa Zbawiciela, obecnego w Kościele zwłaszcza w swoich sakramentach. Punktem wyjścia zatem i celem całego doświadczenia jubileuszowego, przygotowanego przez pielgrzymkę, winno być sprawowanie sakramentów pokuty i Eucharystii - paschalnej tajemnicy Chrystusa, który jest naszym pokojem i naszym pojednaniem: to właśnie przemieniające spotkanie pozwala korzystać z daru odpustu dla siebie samego i dla innych.

Po należyтым odprawieniu spowiedzi sakramentalnej, która zgodnie z kań. 960 KPK i kań. 720 § 7 KKKW winna być w zwykłych okolicznościach spowiedzią indywidualną i integralną, wiemy, jeżeli spełni konieczne warunki, może otrzymywać albo ofiarowywać przez dłuższy okres dar odpustu zupełnego nawet codziennie, nie przystępując ponownie do spowiedzi. Warto jednak, aby wierni często przyjmowali łaskę sakramentu pokuty, która pozwala iść naprzód drogą nawrócenia i czystości serca. Jest wskazane, aby przyjęcie Komunii św. - konieczne dla uzyskania każdego odpustu - nastąpiło tego samego dnia, w którym zostają spełnione wymagane praktyki.

Z tymi dwoma zasadniczymi elementami musi się łączyć przede wszystkim świadectwo komunii z Kościołem, polegające na modlitwie w intencjach określonych przez Ojca Świętego, a z kolei uczynki miłosierdzia i akty pokuty, zgodnie ze wskazaniem podanymi poniżej: mają one wyrażać owo prawdziwe nawrócenie serca, do jakiego prowadzi komunія z Chrystusem w sakramentach. To Chrystus bowiem jest zadośćuczynieniem i ofiarą przebłagalną za nasze grzechy (por. 1 J 2,2). To On, rozlewając w sercach wiernych Ducha Świętego, który jest „odpuszczeniem wszystkich grzechów”, prowadzi każdego człowieka do synowskiego i ufnego spotkania z Ojcem miłosierdzia. Z tego spotkania wynika obowiązek nawrócenia i odnowy, umacniania komunii z Kościołem i okazywania miłosierdzia braciom. Zostaje potwierdzona także na czas najbliższego Jubileuszu zasada pozwalająca spowiednikom zmieniać przepisane praktyki i wymagane warunki dla tych, którzy z uzasadnionych powodów nie mogą ich spełnić. Zakonnicy i zakonnice zobowiązani do zachowania klauzury, chorzy oraz ci wszyscy, którzy z jakiegokolwiek przyczyny nie mogą opuszczać miejsca zamieszkania, będą mogli nawiedzić - zamiast określonego kościoła - kaplicę we własnym domu; gdyby i to było niemożliwe, mogą uzyskać odpust jednocząc się duchowo z wszystkimi, którzy c.d.n.